

Προηγιασμένη στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνης

/ [Ιερές Μονές](#)

Την Παρασκευή 6 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε Προηγιασμένη θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Βεργίνης.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Πλεονάκις έπολέμησάν με έκ νεότητός μου».

Γιά έναν διαρκή καί έπαναλαμβανόμενο πόλεμο όμιλεί ό προφητάναξ καί ψαλμωδός Δαβίδ στους ψαλμούς πού άκούσαμε πριν άπό λίγο. Σέ έναν πόλεμο τόν όποιο ύφίσταται άπό τούς έχθρούς του άπό τή νεαρή άκόμη ηλικία του.

Σέ ποιόν πόλεμο ὅμως ἀναφέρεται καί ποιιά σχέση μπορεί νά ἔχει αὐτός ὁ πόλεμος μέ τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς;

Ἐπάρχουν πολλοί πόλεμοι τούς ὁποίους μπορεί νά ἀντιμετωπίσουμε οἱ ἄνθρωποι στή ζωή μας.

Ἐπάρχουν οἱ πόλεμοι πού γίνονται μέ τά ὅπλα καί τούς ὁποίους προκαλοῦν οἱ συγκρούσεις μεταξύ τῶν λαῶν, πόλεμοι καταστροφικοί γιά τούς ἄνθρώπους, πόλεμοι πού ἔζησαν καί δυστυχῶς ζοῦν ἀκόμη καί στίς ἡμέρες, ἀκόμη καί σήμερα πολλοί συνάνθρωποί μας καί δοκιμάζονται καί ταλαιπωροῦνται.

Ἐπάρχουν οἱ πόλεμοι τούς ὁποίους προκαλοῦν οἰκονομικά καί ἄλλα συμφέροντα, καί οἱ ὁποῖοι μπορεί νά μήν διεξάγονται στά πεδία τῶν μαχῶν, στόν ἀέρα καί στή θάλασσα, ὅπως οἱ ἄλλοι, μπορεί νά μήν ἔχουν νεκρούς καί τραυματίες, ἔχουν ὅμως καί αὐτοί θύματα πού ὑποφέρουν.

Ἐπάρχουν οἱ πόλεμοι τούς ὁποίους προκαλεῖ ἡ κακία τῶν ἄνθρώπων, πού δέν ἐπιθυμοῦν τό καλό καί τήν πρόοδο τοῦ ἀδελφοῦ τους, ἀλλά προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο νά τόν ἀδικήσουν, νά τόν βλάψουν καί νά τόν καταστρέψουν.

Ἐπάρχει ὅμως καί ὁ πνευματικός πόλεμος, ὁ ἀόρατος πόλεμος, ὅπως τόν ὀνομάζει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, καί εἶναι αὐτός, τό πεδίο μάχης τοῦ ὁποῖου εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, εἶναι ὁ ἐσωτερικός του κόσμος, εἶναι ἡ ψυχή του. Καί ὁ πνευματικός αὐτός πόλεμος ἔχει ὡς σκοπό νά στερήσει στόν ἄνθρωπο τήν ἐλευθερία του, νά τοῦ κλέψει τόν πλοῦτο τῆς χάριτος καί τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ καί νά τόν καταστήσει δέσμιο καί αἰχμάλωτο τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ διαβόλου, πού εἶναι ὁ πατέρας αὐτοῦ τοῦ πολέμου.

Καί σέ τί συνίσταται αὐτός ὁ πόλεμος; Συνίσταται στούς πειρασμούς πού βάζει στόν δρόμο μας ὁ πονηρός, στίς πνευματικές νάρκες καί τίς παγίδες πού στήνει γιά νά πέσουμε στήν ἁμαρτία.

Συνίσταται στόν πόλεμο τῶν ἀδυναμιῶν καί τῶν παθῶν μας, τόν ὁποῖο παρακινεῖ, γιά νά μὴν μᾶς ἀφήσει σέ ἡσυχία, γιά νά μὴν ἐπιτρέψει νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό αὐτά.

Ἐτσι μᾶς παρακινεῖ στόν θυμό καί στήν ὀργή, στήν πλεονεξία, στήν περιέργεια, στήν κρίση καί τήν κατάκριση, στό ψέμα, στή ραθυμία καί στίς κάθε εἴδους προφάσεις πού μᾶς παρακινεῖ νά χρησιμοποιήσουμε γιά νά δικαιολογήσουμε τόν ἑαυτό μας, ὅταν παρεκκλίνει ἀπό τόν δρόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Συνίσταται ἀκόμη στόν πόλεμο τῶν λογισμῶν μέ τούς ὁποίους προσπαθεῖ ὁ πονηρός νά μᾶς ἐξαπατήσει καί νά κλέψει τόν νοῦ μας τήν ὥρα τῆς προσευχῆς ἢ τῆς μελέτης καί νά μᾶς παρασύρει σέ ὅ,τι ἐκεῖνος θέλει.

Αὐτόν τόν πόλεμο τόν πνευματικό δέν θά πρέπει νά τόν ἀντιμετωπίζουμε μέ ἀπάθεια καί ἀδιαφορία. Δέν εἶναι εὐκόλος πόλεμος ὁ πνευματικός πόλεμος, γιατί δέν εἶναι πρὸς αἷμα καί σάρκα, ὅπως γράφει καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἀλλά εἶναι πρὸς τόν κοσμοκράτορα τοῦ σκότους. Γι' αὐτό καί πρέπει νά τόν ἀντιμετωπίζουμε μέ ὅπλα πνευματικά, σάν αὐτά πού μᾶς συστήνει καί πάλι ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Ἔχουμε ὅπλα, τά ὁποῖα μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. Εἶναι ἡ πίστη μας στόν Θεό, εἶναι ἡ προσευχή καί ἡ ἐπίκληση τοῦ ὀνόματός του, μέ τό ὁποῖο, ὅπως

λέγουν οί πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, μπορούμε νά μαστίζουμε τούς πολεμίους καί νά τούς νικοῦμε. Εἶναι ἀκόμη τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπό τά ὁποῖα ἀντλοῦμε χάρη καί δύναμη, καί κατ' ἐξοχήν τό μυστήριο τῆς ἱεραῆς ἐξομολογήσεως καί θείας Εὐχαριστίας, μέ τό ὁποῖο ἐνούμεθα μέ τόν Χριστό, καί ἔχοντας μέσα μας τόν Χριστό εἵμαστε καί ἐμεῖς δυνατοί γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τόν ἀντίπαλο, γιατί γινόμεθα σύσσωμοι καί σύναιμοι Χριστοῦ.

Πρέπει ὅμως νά ἔχουμε καί τή θέληση καί τήν ἀποφασιστικότητα νά ἀγωνισθοῦμε καί νά πονέσουμε. Γιατί τά ὄπλα δέν μᾶς βοηθοῦν, ἐάν ἐμεῖς δέν θέλουμε νά τά ἀναλάβουμε, δέν θέλουμε νά πιέσουμε τόν ἑαυτό μας, νά μήν ὑποχωρήσουμε στήν ἀδυναμία μας, νά μήν ἐνδώσουμε στόν πειρασμό. Ἐάν ὅμως ἐμεῖς ἀγωνιζόμαστε καί προσπαθοῦμε νά ἀντιμετωπίσουμε αὐτόν τόν πνευματικό πόλεμο πού εἶναι διαρκῆς καί διά βίου, τότε θά ἔχουμε βοηθό καί συμπαραστάτη μας τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει, ἐάν ἐμεῖς προσπαθοῦμε καί ἐάν ἀξιοποιοῦμε ὅ,τι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μᾶς προσφέρει διά τῆς Ἐκκλησίας του, ὥστε νά μήν ἠττηθοῦμε. Ἀλλά καί ἐάν ἠττηθοῦμε νά σηκωθοῦμε καί πάλι, νά θεραπευθοῦμε διά τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας καί νά συνεχίσουμε τόν ἀγώνα μας. Ἰδιαιτέρως αὐτή τήν περίοδο τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατά τήν ὁποία ὁ ἀγώνας εἶναι ἐντονότερος, γιατί καί ἡ προσπάθεια τοῦ πονηροῦ εἶναι μεγαλύτερη, καθώς βλέπει τόν δικό μας ἀγώνα καί θέλει νά ἐμποδίσει τήν πνευματική μας πρόοδο.

Ἄς ἀγωνιζόμεθα μέ πίστη στόν Θεό, καί ἐάν ὁ Θεός εἶναι μεθ' ἡμῶν, τότε στό τέλος θά νικήσουμε μέ τή χάρη του, διότι «εἰ ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)